

OPSCHRIFT

Nummer: 2013_MC_00128

Onderwerp

Spijbelfoon - Elke Sleurs

Op voorstel van raadslid(-leden):

Elke Sleurs - N-VA

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting

Onlangs is in onze stad een nieuw proefproject gestart om het spijbelen tegen te gaan, de Spijbelfoon. Ouders van spijbelende kinderen ontvangen nu zowel een smsje als een automatische telefonische boodschap om hen op de hoogte te brengen. Dit systeem mag dan wel tijdswinst opleveren voor het schoolsecretariaat, vraag blijft of deze aanpak zal bijdragen tot een efficiëntere aanpak van de spijbelproblematiek.

Immers, in andere scholen in bijvoorbeeld Diest of Turnhout heeft men dit systeem eerder reeds ingevoerd, maar is men er ondertussen ook al terug van afgestapt. Niet alleen waren er veel technische problemen door wijzigende gsm-nummers, het systeem werd daarnaast ook te onpersoonlijk bevonden.

Een goed contact met de ouders en indien nodig een gesprek om het spijbelgedrag te bespreken, bleken voor deze scholen toch doeltreffender te zijn. Toch investeert de Stad Gent dus nog in een systeem dat door anderen al is afgevoerd.

Vraag

1. Dit systeem zal aan het einde van het schooljaar geëvalueerd worden: welke concrete doelstellingen heeft u voor ogen? Wanneer is dit project voor u geslaagd?
 2. Welke alternatieve maatregelen zal u nemen indien dit systeem ook in onze stad geen efficiënt instrument zou blijken te zijn om het spijbelen tegen te gaan?
 3. Welke andere maatregelen worden er nu al genomen? Hoe wordt er overlegd met de ouders van hardnekkige spijbelaars?
-

ANTWOORD

20 februari 2013 08:28

Het geacht raadslid heeft misschien de discussie op de vorige commissie gemist?

Daar is de spijbelfoon al uitvoerig ter sprake gekomen, waardoor mijn antwoord vandaag ongeveer hetzelfde zal zijn als de vorige keer, aangezien de vragen dat ook zijn.

Ik ben er mij evenwel van bewust dat in het onderwijs de herhaling een positief effect kan hebben op de verwerving van kennis.

Vooreerst: het systeem dat onder andere in Diest en Turnhout werd uitgetest in 2006 stuurde enkel sms-en, geen gesproken bericht, wat een en ander heel wat persoonlijker maakt.

Daarnaast dienden de ouders voor het systeem te betalen, wat hier niet het geval is. In die omstandigheden kunnen beide systemen nauwelijks vergeleken worden, en is het ook niet zinvol om daar uitspraken over te doen.

Het initiatief in Gent is opgevat als een experiment. Het kadert in een veel ruimere aanpak van de problematiek van spijbelende jongeren, waar binnen het onderwijsveld zowel op Vlaams niveau, op Gents netoverschrijdend schoolniveau, verschillende systemen op elkaar ingrijpen.

Daarnaast spelen ook andere actoren een rol.

Met deze actoren (uit Welzijn en Justitie, zoals OCMW, huisartsen, kinderspsychiatrische diensten, de bijzondere jeugdzorg, de jeugdrechtbank, politiediensten, enz...) wordt structureel overleg gepleegd op Gents niveau, met name in de WESCO (Werkgroep Structureel Case-Overleg).

Het netoverschrijdend (Gents) Steunpunt Leerrecht-Leerplichtbegeleiding, dat hierin het voortouw neemt, heeft op dit vlak al veel werk verzet.

Zo kon u in de commissie onderwijs van december al van het Steunpunt vernemen dat in het algemeen een dalende trend is waar te nemen wat het spijbelen betreft in het Gentse onderwijs (alle netten).

We mogen ervan uit gaan dat de steeds bijgestuurde stappenplannen die door het Steunpunt zijn gemaakt daar zeker hebben toe bijgedragen.

Toch is het werk niet af.

Er dient verder gezocht te worden naar mogelijkheden om verdere stappen te zetten en initiatieven te nemen.

Het project van de Spijbelfoon kadert hierin.

Wanneer een leerling niet naar school kan (om welke reden ook) verwacht de school dat ze voor 8.30 uur wordt ingelicht van de reden van deze afwezigheid.

Elke dag worden om 8.30 uur de aanwezigheidslijsten ingevuld. Om 9.00 uur bellen de leerlingenbegeleiders de ouders van elke afwezige jongere op waarvan geen melding is binnengekomen betreffende hun afwezigheid.

Dagelijks zijn de leerlingenbegeleiders een halfuur tot een uur hiermee bezig.

Maandelijks krijgen de ouders een schriftelijk overzicht van de dagen waarop hun kind afwezig was (geautomatiseerd via WISA, zoals in elke school).

Belgacom heeft dus het voorstel gedaan om een berichtenproject op te zetten, om de school minder te belasten met de telefonisch contacten met de ouders, door dit tot op zekere hoogte te automatiseren.

In het project worden de ouders, in plaats van door de leerlingenbegeleiders, via een automatisch spraakbericht op de hoogte gebracht van het spijbelen van hun kind, en dienen ze terug te bellen naar de school.

Ouders moeten het volledige spraakbericht beluisteren, dan op een knop duwen waarmee ze bevestigen dat ze op de hoogte zijn (anders blijft het systeem een drietal keer terugbellen).

Het spraakbericht is opgesteld in heldere taal, (enkel) in het Nederlands.

De potentiële meerwaarde van een geautomatiseerd systeem is dat het de leerlingenbegeleiders heel wat routineus werk (herhaalde telefoons) bespaart, zodat ze meer in de diepte kunnen werken.

Daarnaast kan men eenvoudig listings bijhouden (wie heeft niet opgenomen, wie heeft telefoonoproep afgebroken, enz.) om op basis hiervan een vervolgbeleid uit te stippelen voor de betrokken leerling.

Op uw heel concrete vraag over evaluatie kan ik het volgende melden:

Het CLW zal, samen met de betrokken diensten, het project op het einde van het schooljaar, evalueren.

Naast de technische evaluatie, zal ook een effectmeting gebeuren.

Men verwacht wel dat de effectieve impact op spijbelgedrag pas echt zichtbaar zal worden in de cijfers na verloop van een aantal jaren.

Ter vergelijking: er wordt nu sinds een aantal jaren consequent gebeld, en de afwezigheidscijfers van de hardnekkige spijbelaars vertonen een langzame, maar duidelijk neerwaartse tendens. In het CLW komt men van 58% naar rond de 50%.

Het CLW voert het project uit als een proefproject. Na positieve evaluatie, kan een uitbreiding naar andere scholen van het stedelijke net overwogen worden.

Het project zal onder andere worden getoetst aan volgende parameters:

1/ Is er tijdswinst voor het personeel? En zo ja hoeveel? Heeft men daardoor tijd gekregen om meer kwalitatieve gesprekken met leerlingen en ouders te voeren?

2/ Heeft het project geresulteerd in een daling van het aantal spijbelaars (met alle nuances die bij een effectmeting op zo korte termijn dienen te worden aangebracht)?

Het lijkt me dat op beide domeinen vooruitgang zichtbaar moet zijn.

Wat uw andere vragen betreft:

Zoals gezegd worden binnen de Gentse context al heel wat inspanningen geleverd met betrekking tot deze problematiek.

Er bestaat reeds een netoverschrijdend 'Stappenplan voor de opvolging van individuele spijbelaars zone Gent', ontwikkeld door het Steunpunt Leerrecht en Leerplichtbegeleiding.

Bij dat stappenplan zijn naast de school nog andere actoren betrokken zoals het CLB, de Dienst Maatschappelijke Zorg van de politie, het parket, het Comité Bijzondere Jeugdzorg, de Schoolspotters, ...

De bestaande aanpak wordt op basis van de continu instromende data voortdurend bijgestuurd en aangepast in de schoot van het Steunpunt.

De Spijbelfoon is maar een project binnen een onderdeel van deze geïntegreerde aanpak, de registratie, waar ook een belangrijk luik preventie aan voorafgaat en een belangrijk luik remediëring op volgt.

In alle scholen wordt al heel wat werk hierrond verricht en er wordt al heel veel overlegd met de betrokken ouders.

Ook op schoolniveau, hier dus bij het CLW, wordt hierop verder gewerkt.

In de Werkgroep Spijbelen van het CLW is een eigen handelingsplan gemaakt, die verder concretiseert wat door het 'Stappenplan' wordt aangebracht.

De werking van het Handelingsplan van het CLW wordt hierin continu geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd.

Deze werkgroep, waarbij ook een expert van het Steunpunt betrokken is, verricht ook het denkwerk om nieuwe acties te ontwikkelen binnen de school.

De Spijbelfoon is maar een extra tool, waarvan we de waarde nog willen bekijken.

Ik hoop hiermee uw vragen te hebben beantwoord?
